

[Chr. Christensen]

ning, regeringen herigennem har givet udtryk for med hensyn til u-landsbistanden.

Det er ikke morsomt at skulle lave et finanslovsforslag i en økonomisk hård tid. Det ved de enkelte ministre og deres embedsmænd til fulde, men det ved partierne også. Mange mærkesager skubbes til side, ja, for det er der jo ikke råd til, siger man. Det er forståeligt, at økonomisk ansvarlige partier har den holdning, men på den anden side sandelig også farligt. Det hele ender ofte i snak om betalingsbalance og valutabeholdning og så fremdeles. Men hvad med mennesket i alt dette? Hvad med den enkelte borgers behov for social, kulturel og åndelig udvikling, som vi jo også økonomisk skal skabe rammer for? Og hvad med trivselsmulighederne borgerne imellem og ikke mindst forældre og børn imellem? Jeg tror, vi bør have dette stærkere for øje, når vi skal i gang med næste finanslov.

Kristeligt folkeparti kunne ønske, at familien på en helt anden markant måde, end tilfældet er nu, blev placeret i centrum for vor social- og skattelovgivning med den målsætning, at familien i stadig højere grad selv kunne bestemme over fordelingen af familiens arbejde, indtægt, uddannelse og boligforhold. Det ville skabe stærke og trygge hjem til glæde for forældrene og til gavn for børnene og dermed også for vort samfund. Samfundet må være behjælpelig ved etablering af hjemmet, men også støtte i kampen mod de kræfter af forskellig art, der vil ødelægge og nedbryde hjemmene. Jeg tænker her især på alkohol, stofmisbrug, vold og kriminalitet.

Vi sparer nok ofte på skillingerne, når det drejer sig om en time eller to eller et nyt hold i folkeskolen eller et par senge eller en sygeplejerske på et hospital, men vi skaber dermed utilfredshed og utrygge kår for store og små. Samtidig lader vi daleren rulle på andre områder i en sådan grad, at folk taler om frådseri, og hvad værre er, de taler også om, at vi igennem visse tilskud, hjælpeforanstaltninger og vor måde at gøre tingene på er med til at kvæle den enkelte borgers ansvarsfølelse for eget og andres liv, helbred, arbejdsforhold og tilværelse i det hele taget.

Vi glæder os over vor dejlige natur i eng, mark, skov og sø, og vi farter rundt for at nyde den, som om det var en selvfølge, at vi fortsat ville have denne dejlige natur. Og så bruger vi pengene, som om vi skulle leve i

beton, på asfalt eller på skinner. Vi gør nok klogt i ved forberedelse af det kommende finanslovsforslag at huske på, at tilværelsen består af flere og vigtigere ingredienser end betalingsbalanceunderskud, gæld til udlandet og store underskud på statens finanser, hvor alvorligt det end kan være og er.

Jeg har med disse ord lagt op til, at kristeligt folkeparti vil stemme for det foreliggende finanslovsforslag.

Johs. M. Olsen (V):

Uanset hvilken politisk kulør den til enhver tid siddende regering i Danmark har haft, har der været et godt samarbejde sikret af tillid og forståelse mellem den danske regering og folketinget på den ene side og det færøske landsstyre og lagtinget på den anden side.

I den sidste tid har der været megen debat om Grønlands forbliven i eller udtræden af De europæiske Fællesskaber, og ganske naturligt har rigsfællesskabet i meget høj grad været med til at præge diskussionen. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at debatten om Grønlands fremtidige forhold til EF og det endelige resultat af folkeafstemningen har været fulgt med største interesse på Færøerne. Det er først og fremmest spørgsmålet vedrørende vores fiskerirettigheder i farvandet inden for rigsfællesskabet, der optager færingerne, fordi de i allerhøjeste grad følte sig svigtet og trængt væk fra rettigheder inden for Fællesskabet ved Danmarks og Grønlands indtræden i EF. Selv om spørgsmålet vedrørende rigsfællesskabet for snart mange år siden har været behandlet i forhandlinger mellem statsministeren og danske, grønlandske og færøske politikere, er resultatet indtil nu langt fra tilfredsstillende for det færøske samfund, men vi har ikke opgivet håbet om at nå frem til en forhandlingsløsning, som vil gavne alle parter i langt højere grad end den nuværende tilstand.

Jeg vil endnu en gang minde om, at dengang Danmark og Grønland gik ind i EF-samarbejdet, blev der ganske tydeligt fra den daværende regering sagt, at Danmarks indtræden i Fællesskabet ikke skulle medføre nogen ændringer i forholdet mellem Danmark og Færøerne.

Det er måske på sin plads, særlig af hensyn til det antal nye medlemmer, som ved